

[Horn.]

kommunalråd skal kunne forhindre, at kommunens beboere får de samme vilkår, som er almindelige her i landet og i et velordnet samfund. Det er en af de ting, der har været baggrunden for, at man nu har udformet forslaget på denne måde. Når man hver dag i 10 år arbejder indenfor dette område, gør man en række erfaringer. Jeg vil ikke påstå, at interessen fra kommunalbestyrelsernes side er sådan overvældende; den synes altså at være blevet det nu, da dette forslag kommer frem, men ellers er den ret begrænset. Disse nævn skal nu nedsættes dér, hvor kommunale råd konstituerer sig efter nyvalg. Det er vist nok almindeligt, at dette nævn er et af de sidste, man besætter, og så raffer man nærmest om, hvem der skal ind i det. Det sker måske også sommetider, at en, der ikke er blevet placeret i sognerådet, får plads indenfor nævnet, som et plaster på såret. På den måde har dette nævn været behandlet i en række tilfælde, og under disse forhold har man heller ikke kunnet forvente, at det, man havde håbet at nå ved 1942-loven, blev nået.

Uden at ville generalisere skal jeg nævne et tilfælde, jeg kom ud for i 1948 i en landkommune her på Sjælland. En kreds af borgere ville gerne have en aftenskole i gang og henvendte sig til sognerådsformanden, fordi de på en eller anden måde havde fået noget at vide om, at der skulle være et sådant udvalg i kommunen; det var 2 år efter, at kommunalbestyrelsen havde konstitueret sig efter kommunevalget i 1946. Sognerådsformanden sagde: sådan et har vi skam ikke her på landet, det er noget fint noget, de har inde i byerne. De pågældende talte så med andre, som havde kendskab til det, og fik klarhed over, at det er lovmæssigt, at der skal være et sådant udvalg i hver kommune. Så gik de tilbage til sognerådsformanden og sagde, at han måtte have taget fejl. Han måtte så hen og undersøge det i protokollen, og det viste sig, at det var rigtigt, og der var også valgt nogle mennesker ind i dette nævn. Så cyklede de ud til en af dem, og han sagde: ja det er rigtigt nok, jeg fik at vide i 1946, at jeg var valgt til formand for nævnet, men der er ikke sket noget siden.

Det er klart, at under sådanne vilkår

bliver det ikke til meget. Det er dette forhold, man nu vil skabe mulighed for at få ændret, så ungdomsnævnet bliver et organ, der virkelig tager fat på tingene. Det er ikke sådan at forstå, at det er nævnet, der skal være det egentlig iværksættende, andre skal tage initiativet; først og fremmest de lokale kulturelle organisationer. Jeg har nævnt disse ting for at pege på en tendens, som gør, at lovforslagets paragraffer har fået den form, de har. De er altså fremkaldt af selve situationen.

Der sker samtidig en forenkling på hele dette lovgivningsområde. Det hele samles i een lov, så det bliver meget lettere for den almindelige mand i kommunen at finde frem til det, han skal bruge; medens han tidligere skulle have fat i 6—7 forskellige love, kan han, som det nu er opbygget, sidde stiltfærdigt og finde ud af det. Både hvad angår forenklingen og bestemmelserne om nævnets sammensætning har der altså været fuldstændig enighed i kommissionen.

Endvidere vil jeg for ikke at komme for let om ved det gerne nævne, at det kan ske, at nævnsmedlemmerne, selvom de ikke har økonomisk ansvar således som kommunalbestyrelsesmedlemmerne, bare sidder og kræver ind. Hvis en eller anden kommunalmand ængstes for dette, når de nye nævn kommer, er det dog således, at de 2 repræsentanter for kommunalbestyrelsen kan forklare et fantasifuldt nævnsmedlem, at der er grænser for, hvad kommunens skatteydere kan klare, og jeg vil tro, at i almindelighed vil de 2 kommunalbestyrelsesrepræsentanter kunne tale sådanne brushoveder til rette, så man når frem til en fornuftig ordning.

Så har man sagt: disse nævn er altfor store, navnlig amtsnævne. Her har kommissionen ment, at det her som i andre forhold vil blive således; at man rent praktisk laver en arbejdsdeling. Jeg husker fra forhandlingerne i foråret, at der var et par ordførere, som var inde på, at den landbrugsfaglige ungdomsskole fik lidt vanskeligere forhold ved, at den blev kædet så stærkt sammen med denne lovgivning i almindelighed. Det tror jeg ikke man skal være ængstelig for, idet der jo er mulighed for, at amtsnævnet kan tilkalde sagkyndige fra den landbrugsfaglige ungdomsskole for at få de ting klaret, som specielt har interesse for denne skole,